

Syttende Møde.

Torsdagen den 19de December 1872, N. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Under Mødet vil blive omdelt et Endringsforslag til 2den og sidste Behandling af Forslag til Beslutning af Folkethinget om Nedsættelse af et Udvalg for Andragender.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Frihed for Bygningsafgift."

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1825 ff.)

Chr. Pedersen: Det foreliggende Lovforslag er af den ærede Finantsminister indbragt i den Skuffelse, hvori det i forrige Samling blev vedtaget af Folkethinget, og jeg skal derfor ikke opholde mig ved selve Lovforslaget, hvormod det er nogle enkelte Ytringer i Anmærningerne til det, der foranledige mig til at udtale nogle Ord. Det hedder nemlig deri: „Det har derfor oftere været ønsket at komme til en fuldstændig Omordning af denne Afgift — nemlig af Bygningsafgiften —, og betydelige Forarbejder dertil have været gjort, men Sagen har stedse stødt paa Bæmseligheder, som ikke have ladet sig overvinde“, og derefter hedder det: „Under disse Omstændigheder maa det anses for heldigt, om man kunde i det Mindste fjerne nogle af de værste Ulemper“, nemlig ved et Lovforslag som det foreliggende. Her er altsaa ikke den fjerneste Antydning af, at det Lykke, som den høitagtede Finantsministers Forgænger i forrige Samling gav om en snarlig og omfattende Omordning af samtlige Bygningsafgiftsforhold, vil blive indfriet, og det er derfor, jeg finder mig foranlediget til at spørge den høitagtede Finantsminister, hvilke de omtalte Bæmseligheder ere, og om de ikke lade sig overvinde, eller om man hermed aldeles skal se det Saab slaaet ihjel, i en nær Fremtid at faae en Reform af Bygningsafgiften, saaledes som det af den høitagtede Ministers Forgænger blev tilfagt, det Udvalg, der ifjor behandlede denne Sag. Det var kun disse Bemærkninger, jeg fandt mig foranlediget til at fremsætte, og jeg haaber, at den høitagtede Finantsminister vil giue en mere bestemt Forklaring derom, end den, der er givet i Anmærningerne, hvor man gaar saa løst og forsigtig hen over dette Punkt, at man ligesom vil gaa bort fra Sagen, idet man siger: Vær saa god, her er et Lovforslag, der er saaledes, som I vedtogte det i forrige Samling, og naar I nu vedtage det igjen, lade vi denne Sag hvile. Vi havde jo imidlertid ifjor netop det Saab, at vi snart

wilde komme til en fuldstændig Omordning af disse Forhold.

Sans Madsen: Naar jeg har begjært Ordet, er det heller ikke for at komme ind paa det foreliggende Lovforslags Enkeltheder, men jeg kan i det Væsentlige tiltræde, hvad den foregaaende ærede Taler sagde, og jeg skal tillade mig nærmere at begrunde, hvorfor jeg tror, det vil være til væsentlig Nytte, at Bygningsafgiftsloven bliver underkastet en nøiagtig Prøvelse ikke alene af den høitærede Minister, men ogsaa af Thinget, hvis Pligt jeg tror det er at have sin Opmærksomhed særlig henvendt paa denne Afgift. Jeg mener nemlig, at der, saaledes som Afgiften nu opkræves, vist ikke er nogen Stat, som mildest talt er paalignet mere ubillig end denne. Der, hvor jeg hører hjemme, nemlig paa Tjen, er det ikke sjældent Tilfældet, at en Mand, som bygger en efter vor Tids Fordringer tarvelig Bygning i Nærheden af en anden Mand, der allerede i længere Tid har boet i en snevrere og efter vore Forhold aldeles uændet Leilighed, kommer til at svare en ikke lidet højere Bygningsafgift end denne, skjøndt han maaste kun anvender Halvdelen af sin Tid paa Gaandværdskrift, medens Naboen beskæftiger 10—12 Arbejdere, ja maaste flere derved. Jeg tror ogsaa, at det er en væsentlig Ulempe, at man beægger Afgiften efter Kvadratindholdet, efter som de forskellige Gaandværk kræve forskellige Num. En Skraeder f. Ex. som er ude den meste Tid af Dagen, men som dog maaste beskæftige et ikke ringe Antal Arbejdere, behøver saaledes ikke noget særskilt Arbejdsrum, medens en Lønner maa have et i Forhold til det Antal Arbejdere, han beskæftiger, temmelig stort Værksted. Der gives ogsaa Tilfælde, hvori en Mand ved Siden af sit Nolsbrug — det være storre eller mindre — indretter et Bierhverv, f. Ex. et Maltgjøveri; strax komme da de af Autoriteterne ansatte Embedsmænd og opmaale hele hans Baaningshus, og han maa da betale Bygningsafgiften af hele Huset, skjøndt han maaste kun benytte 1/3 deraf til sin Næring. Jeg synes, at disse og mange andre Forhold maa afgive saaledes Bevise for, at der virkelig saavel for den høitærede Minister som for Thinget er Anledning til at undersøge, om det dog ikke er muligt i en nær Fremtid at komme til en mere billig Ordning af denne Stat. Jeg er overbevist om, at det ikke alene er dem, der yde denne Stat, der ere misfornøiede dermed, men at det ogsaa er det store Flertal af Befolkningen, som er Vidne til, at en saadan Stat har kunnet bestaa i saamange Aar uden at blive underkastet en omhyggelig Reform. Idet jeg altsaa i Øvrigt ikke her skal udtale mig videre om det foreliggende Lovforslag, tillader jeg mig derfor paa det Indtændigste at opfordre saavel den høitærede Minister som ethvert af Thingets ærede Medlemmer til at bidrage Deres til, at vi